

Čís. 17087.

Službami vyššími nie kupeckými v smysle § 1 lit. d) zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. sú všetky úkony, ktoré presahujú pracovný obor a úroveň výkonu obyčajného robotníka.*)

(Rozh. z 22. júna 1938, Rv III 198/38.)

Žalobník domáhal sa žalobou na žalovanej strane, svojej bývalej zamestnateľke, služebných požitkov na dobu výpovednej lehoty, a to počítanej podľa § 31, odst. 2, lit. a), zák. č. 154/1934 Sb. z. a n., keďže konal u nej ako dozorca v jej továrni na výrobu streliva služby vyššie nie kupecké v smysle § 1, lit. d), cit. zák. — Žalovaná strana zapierala, že by práce konané žalobníkom boli službami vyššími v smysle cit. zákonného ustanovenia.

Súd prvej stolice žalobu zamietol. Odvolací súd jeho rozsudok zmenil a žalobníkovi služebné požitky za výpovednú lehotu podľa § 31, odst. 2, lit. a), zák. č. 154/1934 Sb. z. a n. prisúdil. Z dôvodov: Podľa svedka Františka H. činnosť žalobníka pred jeho prepustením záležala v tom, že prejímal náboje (patrony) vyrobené v dielni, dozeral na skupinu robotníčok, ktoré triedily náboje, a potom odovzdával do skladu. Pri posúdení toho, či ide o vyššie služby nie kupecké v smysle § 1, lit. d), zák. č. 154/1934 Sb. z. a n., záleží na tom, či sú konané práce obyčajnými úkonmi, ktoré možno požadovať od každého robotníka, alebo či je k nim potrebná vyššie kvalifikácia, pri čom je nerozhodné, či ju zamestnanec nadobudol učením alebo praktickým výcvikom. V každom prípade za služby vyššieho druhu treba pokladať tie, ktoré spočívajú v tom, že zamestnanec odborne prezerá a kontroluje prácu iných zamestnancov tak, že sa jeho dozor neobmedzuje len na kontrolovanie pracovnej doby resp. množstva vykonanej práce. Ako už bolo hore uvedené, podľa výpovedi svedka H. žalobník, keď čo do množstva prevzal vyrobené náboje v dielni, predložil ich robotníckam, ktorých bolo v skupine asi 20, a tie triedily náboje, totiž vadné vylučovali, prebrané odovzdávaly žalobníkovi, ktorý z týchto prebraných podľa svojej povinnosti vždy niekoľko prezrel, aby tak kontroloval, či dotyčná žena náboje spoľahlive prezerá a triedi. Keby bol našiel u niektorej nespoľahlivú prácu, bol by to hlásil nadriadenému oddeleniu, zrejme Ing. Jozefovi T. a ten by bol urobil poriadok. Toto v podstate potvrdzuje aj svedok Ing. Jozef T. — Žalobník tak dozeral na kvalitu práce jemu pridelenej skupiny žien, ich práce odborne kontroloval a nezáleží na tom, že práca žien bola čiste mechanická a záležala v tom, že bezvadné náboje oddelene ukladaly, vylučujúc náboje vadné, a tiež je bezvýznamné, že k tejto práci žalobníka netreba odbornej prípravy — ako potvrdil svedok Martin K. —, ale len pozornosti a svedomitosti, samozrejme aj skúsenosti. Táto práca má charakter služieb vyšších

*) Porov. Úr. sb. č. 2916 (I.), 3424, Sb. n. s. č. 4028.

podľa bodu d) odst. 1 § 1 zák. č. 154/1934, ani nehľadiac na to, že žalobník okrem toho aj viedol záznamy o pracovnej dobe pri kontrole nábojov. Podlieha tedy pracovný pomer žalobníka zákonu č. 154/1934 Sb. z. a n. a preto náleží mu výpovedná lehota šesť týždňov ku koncu kalendárneho štvrtroka (§ 31, odst. 2, lit. a), cit. zák.).

N a j v y š š í s ú d dovolaciú žiadosť žalovanej strany zamietol.

D ô v o d y:

Odvolací soud zjistil v napadeném rozsudku, že žalobce před propuštěním ze služeb žalované firmy přijímal náboje zhotovené v dílně, prohlížel náboje tříděné jednou skupinou dělnic, vedl záznamy o pracovní době při kontrole nábojů a že bylo jeho služební povinností hlásiti nadřízenému oddělení nespolehlivý pracovní výkon dělnic pracujících v této skupině.

Dovolací žádost nenapadá způsobem vyhovujícím § 534 Osp. takto zjištěný skutkový stav; jest tedy podle uvedeného předpisu rozhodující při přezkoumání rozsudku odvolacího soudu dovolacím soudem za dovolacího řízení.

Odvolací soud opíraje se o shora uvedený zjištěný skutkový stav, dospěl k formálně správnému závěru, že žalobce vedl dozor, pokud jde o kvalitu práce přidělené mu skupiny dělnic, a že tuto práci odborně kontroloval.

Z povahy druhu prací žalobce, které vykonával podle shora uvedeného rozhodujícího skutkového stavu, zjištěného odvolacím soudem, plyne, že žalobce měl podle oboru působnosti vyšší postavení než obyčejní dělníci, že jeho činnost předpokládala jednak víc odborných znalostí, jednak větší spolehlivost a byla víc odpovědná než práce konaná skupinou dělnic, jeho dozoru podřízenou.

Podle judikatury Nejvyššího soudu za vyšší úkony pracovní sluší pokládati všechny úkony přesahující obor a výši výkonnosti obyčejného dělníka (srovn. na př. Sb. n. s. č. 4028 a Úr. sb. č. 2916).

Podle toho, co bylo shora vyloženo, jest míti za to, že žalobce konal vyšší služby nekupecké ve smyslu § 1, písm. d), zákona č. 154/1934 Sb. z. a n., a proto právem odvolací soud zaujal právní stanovisko, že pro posouzení povahy služebního poměru, vzniklého mezi procesními stranami, jest použití ustanovení dotčeného zákona.

Ani jinak neshledal Nejvyšší soud zákonného důvodu, aby napadený rozsudek odvolacího soudu byl změněn aneb rozvázn.

Byla proto dovolací žádost jako bezdůvodná zamítnuta.

Čís. 17088.

Písomné oznámenie, potrebné podľa §§ 6, 5, odst. 2, zákona o splátkových obchodoch č. 76/1935 Sb. z. a n. pro uplatnenie výhrady vlastníctva predateľom, nie je nahradené podaním žaloby o vydanie veci.*)

(Rozh. z 22. júna 1938, Rv IV 505/37.)

*) Porov. Sb. n. s. č. 16644.